Μαραθώνιος μεταμφιέσεων

Είναι φαινόμενο προς μελέτη με τι πράγματα γελάει ο καθένας μας. Παράδειγμα, το πολυβραβευμένο(;) έργο της ιρλανδέζας συγγραφέα Μαίρη Τζόουνς *Πέτρες στις τσέπες του*, που προσφέρει μια «ξεκαρδιστική» παράσταση στο θέατρο Ιλίσια - Βολανάκη. Αισθάνθηκα το λιγότερο εκτός τόπου και χρόνου παρακολουθώντας το κοινό να διασκεδάζει με ένα κείμενο που, κατά τη γνώμη μου, περιέχει ελάχιστες έξυπνες ατάκες και τα κωμικά στοιχεία βγαίνουν βιασμένα μέσα από τις ερμηνείες των δύο πρωταγωνιστών του.

Η δράση εκτυλίσσεται σε ένα απομακρυσμένο χωριό της Ιρλανδίας, όπου το γύρισμα μιας χολιγουντιανής υπερπαραγωγής έχει πυρπολήσει την ηρεμία των κατοίκων του. Ανάμεσα στους κομπάρσους που έλαβαν μέρος είναι οι αλαφροΐσκιωτοι, χωρίς παρελθόν ή μέλλον, Τσάρλι και Τζέικ. Ωστόσο, τώρα γλυκαίνονται από την προοπτική της «δόξας» και αποφασίζουν να ανεβάσουν ένα δικό τους έργο στο οποίο αφηγούνται την εμπειρία τους από την ταινία. Έτσι κι αλλιώς, ο ένας ήθελε να γίνει διάσημος ηθοποιός και ο άλλος να γράψει *«ένα σενάριο περιπέτεια, ένα κοινωνικό και μια πρωτοποριακή διασκευή του Σαίξπηρ, Άμλετ ή το Δράμα του Φρυδιού»*. Και όχι μόνο γράφουν τη συγκεκριμένη κωμωδία αλλά παίζουν οι ίδιοι τους 16 ρόλους της – από τον προβληματικό σκηνοθέτη μέχρι την υπερφίαλη πρώτη σταρ και από τον παλαίμαχο μέθυσο κομπάρσο μέχρι τον ηλίθιο βοηθό σκηνοθέτη.

Κατ' επέκταση, ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης και ο Δημήτρης Λιγνάδης (ο οποίος υπογράφει και τη σκηνοθεσία) επιδίδονται σε ένα μαραθώνιο μεταμφιέσεων, εξαντλούν μέχρι εσχάτων την ενέργειά τους, συναλλάσσονται επιτυχώς με το κοινό, αλλά γλιστρούν στην ευκολία ενός επιδεικτικού μιμητισμού καθώς επιστρατεύουν ποικίλες τεχνικές –επιθεωρησιακές, τηλεοπτικές κ.ά.– για να υποστηρίξουν την επιλογή τους. Ωστόσο, ο Δημήτρης Λιγνάδης, έμπειρος στην κωμωδία, αντιστέκεται περισσότερο από τον Μαρκουλάκη στις σχηματικές υπερβολές.

• *Πέτρες στις τσέπες του* της Μαίρη Τζόουνς, σε σκηνοθεσία Τάσου Λιγνάδη στο θέατρο Ιλίσια-Βολανάκης, Βασ. Σοφίας 54 και Παπαδιαμαντοπούλου 4, τηλ. 210 7210045